

Sygnatura akt II Ka 423/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Kozaczuk

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Wierzbicka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 r.

sprawy **R. K. i K. C.**

obwinionych o wykroczenie z art. 51 §1 kw

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionych

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 13 marca 2015r., sygn. akt II W 1472/13

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie w stosunku do R. K. i K. C. na podstawie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw z powodu przedawnienia karalności umarza; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

II Ka 423/15

UZASADNIENIE

R. K. i K. C. obwinieni byli o to, że: w okresie od 20.07.2013 r. do 28.07.2013 r. w nieustalonym dniu po godzinie 23:00 w miejscowości U. gm. M. pow. G., wykonując prace polowe, hałasem zakłócili spoczynek nocny S. Z. i A. Z., **tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw.**

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 13 marca 2015 r. orzekł: obwinionych R. K. i K. C. uznał za winnych tego, że w okresie od 20.07.2013 r. do 28.07.2013 r. w nieustalonym dniu po godzinie 22:00 w miejscowości U. gm. M. pow. G., wykonując prace polowe, hałasem zakłócili spoczynek nocny S. Z. i A. Z. tj. wykroczenia z art. 51 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 51 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył obwinionym kary grzywny po 100 (sto) złotych; zasądził od obwinionych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem kosztów postępowania, w tym po 30 (trzydzieści) złotych opłaty.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obaj obwinieni.

Obwiniony K. C. wniósł apelację od wyroku, zaskarżając go w całości na jego korzyść. Wyrokowi temu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego art. 51 kw poprzez przyjęcie, że obwiniony naruszył spoczynek nocny A. Z., w sytuacji gdy stan faktyczny ustalony przez Sąd wskazuje, iż A. Z. w dacie czynu była poza miejscem dokonania czynu,
2. błędną ocenę stanu faktycznego polegającą na przyjęciu, że obwiniony w dacie popełnienia wykroczenia dokonywał jakiegokolwiek prace polowe, które zakłócałyby spoczynek nocny – kiedy z jednych zeznań pokrzywdzonej S. Z. wynika,

że wcale nie było go na miejscu zdarzenia, a z tych złożonych na rozprawie wynika, że przetaczał on ręcznie balony z sianem – a więc w żadnym z przypadków podanych przez świadka nie zakłócałyby spoczynku nocnego.

Obwiniony K. C. wniósł o uniewinnienie go lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Obwiniony R. K. również wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości na jego korzyść. Wyrokowi temu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego art. 51 kw poprzez przyjęcie, że obwiniony naruszył spoczynek nocny A. Z., w sytuacji gdy stan faktyczny ustalony przez Sąd wskazuje, iż A. Z. w dacie czynu była poza miejscem dokonania czynu,
2. błędną ocenę stanu faktycznego polegającą na przyjęciu, że obwiniony w dacie popełnienia wykroczenia dokonał wybryku stypizowanego w art. 51 kw, przy czym poprzez prace polowe zakłócił spoczynek nocny S. Z. – kiedy z wyjaśnień obwinionego wynika, że zdarzenie miało jednostkowy wymiar i związane było z koniecznością kończenia prac rolnych,
3. błędną ocenę stanu faktycznego polegającą na obdarzeniu wiarą zeznań świadka S. Z. co do zakłócenia spoczynku nocnego w sytuacji, gdy faktycznie pokrzywdzona jest przewrażliwiona na punkcie sąsiedztwa gospodarstwa rolnego, z jej pierwszych zeznań nie wynika nawet obecność obwinionego na działce przy pracach, a zeznania innych świadków wskazują, że poziom hałasu przy balowaniu siana nie jest wysoki.

Obwiniony R. K. wniósł o uniewinnienie go lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek obwinionych o umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności, jako uzasadniony na uwzględnienie zasługuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od daty jego popełnienia upłynął rok. W przypadku zaś wszczęcia postępowania karalność ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia czynu.

Czyn zarzucony obwinionym został popełniony w okresie od 20 do 28 lipca 2013 r. W tej sytuacji termin przedawnienia karalności wykroczeń upłynął z dniem 28 lipca 2015r.

Z uwagi na to, iż w momencie orzekania przez Sąd Odwoławczy nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia zarzuconego obwinionym, zaskarżony wyrok należało uchylić i postępowanie w sprawie umorzyć.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 118 § 2 kpw.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak wyżej.